

GIFT SERIES • CHIA SẺ CUỐI NGÀY

Mùa mưa Hà Nội, và cơn mưa chiều.

Hai vị khách đặc biệt.

Câu chuyện được viết lên từ team E18, chia sẻ cùng cả nhà

E18 xin phép chia sẻ một câu chuyện được viết lên từ cả team.

Có những câu chuyện ở khách sạn bắt đầu bằng một lời chào. Và có những câu chuyện **bắt đầu từ một cơn đau mắt.**

01 · MỘT SỰ QUAN TÂM RẤT NHỎ

A Very Small Act Of Care

Bác Alec và bác Michelle đến E18 như bao vị khách khác. Bác Alec bị đau mắt, còn bác Michelle vốn là một điều dưỡng nên luôn cẩn thận chăm sóc chồng mình. Sau buổi khám trở về, Front Office chuẩn bị thêm những vật dụng để giúp bác bảo vệ mắt tốt hơn.

Đó chỉ là những việc rất nhỏ. Nhưng bác Michelle đã mỉm cười và nói rằng sự giúp đỡ ấy thật hữu ích và có ý nghĩa. Không ai biết rằng, **đó mới chỉ là khởi đầu của một câu chuyện đẹp.**

02 · GIỮA CƠN MƯA TÂM TĨ

In The Middle Of The Pouring Rain

Ngày hôm sau, hai bác tham gia tour Jeep để khám phá Hà Nội. Thế nhưng, khi chuyển đi mới đi được một nửa, bác Michelle bất ngờ bị tụt đường huyết và trúng gió. Tour phải lập tức đưa bác trở về khách sạn. Đúng lúc ấy, trời Hà Nội đổ mưa rất lớn.

Xe vừa dừng trước cửa, mọi người gần như cùng chạy ra. Người đỡ khách, người chuẩn bị chỗ nghỉ, người mang khăn khô, người lấy dầu gió. Bếp vừa hết ca nhưng vẫn ở lại hỏi han tình hình. Một cốc trà gừng mật ong nóng được pha vội. Một chiếc quạt tay liên tục phe phẩy.

“Giữa cơn mưa tâm tĩ ấy, chẳng ai phân biệt đâu là công việc của mình, đâu là việc của bộ phận khác. Chỉ có những con người đang lo lắng cho một người khác.”

Khi cần đưa bác đến bệnh viện, Hằng lập tức liên hệ để hỗ trợ việc thăm khám nhanh nhất. Ngoài trời mưa lớn khiến việc gọi xe trở nên khó khăn, Phú đã phối hợp cùng đơn vị tour, đưa bác lên xe Jeep và trực tiếp đồng hành tới bệnh viện, hỗ trợ hoàn tất thủ tục rồi mới yên tâm trở về.

03 · NHỮNG ĐIỀU NHỎ, Ở LẠI RẤT LÂU

Small Things That Stay

Đêm hôm ấy, khi mọi thứ đã ổn định, khách sạn lại chuẩn bị một bữa tối giản dị. Một bát cháo nóng cho bác Michelle. Một phần phở chiên phồng cho bác Alec, món ăn mà hai bác đã lỡ mất trong chuyến đi. Những món ăn ấy không phải điều gì lớn lao. Nhưng đôi khi, **sự quan tâm lại nằm ở việc người khác nhớ điều mà mình chưa kịp nói.**

Ngày hai bác rời Hà Nội để đi Hạ Long, cả team còn chuẩn bị thêm hai ly cà phê muối mang theo, bởi mọi người biết đó là món hai bác yêu thích. Sau đó, hai bác quay lại và ở thêm sáu ngày nữa. Bác nói rằng, ở E18, bác cảm thấy mình được chăm sóc như người nhà.

Đến ngày check-out, Nguyệt vẫn tiếp tục giữ liên lạc và hỏi thăm hai bác. Rồi những lời yêu thương của hai bác xuất hiện trên Google và Tripadvisor.

Nhưng có lẽ, món quà lớn nhất hai bác để lại không phải là những bài review, mà là lời nhắc rằng: trong ngành dịch vụ, điều khách nhớ lâu nhất không phải căn phòng đẹp đến đâu, bữa ăn ngon thế nào hay tiện nghi hiện đại ra sao. **Điều họ nhớ nhất, luôn là cảm giác được yêu thương và được quan tâm đúng lúc.**

“Bởi đôi khi, thứ khiến một nơi trở nên đặc biệt không phải là tòa nhà, mà là những con người bên trong nó.”

Chúng ta không chỉ tạo nên những kỳ nghỉ. Chúng ta tạo nên cảm giác rằng, dù ở bất cứ nơi đâu trên thế giới, vẫn luôn có một nơi để trở về, nơi người ta được đối xử bằng tất cả sự chân thành.

1 người · 1 ngày · 1% · cố lên ♥

Team E18

ELEGANCE HOSPITALITY GROUP